

ע ד ה

- אחרת.

ראינו אותך ברחובות הצבעים במחסן, שולטת שליטה עצומה בסימונים ובמספרים המזהים אותנו. את הזכרת לנו את מקומנו הנכון. פגשנו אותך כל יום בבוקר עם עיתון 'דבר' מחולק לתאים ועיתוני הערב בצהריים. אחראית בקצב אש על חלוקה נכונה ובקיאות מי קורא מה, הכרת אותנו היטב.

גילינו אצלך המון מלים לשירים מפעם. חוברות מסודרות דפים גזורים מעיתון ואת היית לנו הארכיון הראשון – המידע המדוייק שהעמיד אותנו על הרגליים – את מועדון הזמר של עמק הירדן. אותו גוף שרצת אחריו ואיתו במשך 12 שנה – ואפסו כוחותייך. הבטנו בך בחדר האוכל לבושה כל פעם בגד חדש – ואת ניגשת משולחן לשולחן ומקבלת מחמאות וכולך אור וזוהר וסיפוק.

- אחרת.

זכרת לנו את ימי ההולדת של ילדינו – בחודש העברי ובתאריך המקובל. ידעת באיזה כתה הם ולאן הם עולים. כל בן בצבא ובת שלומדת – היה אצלך בזיכרון. ראש מלא תאים תאים לפי צבעים, לפי סימונים מוסכמים ומקובלים – והכל מתוייק, מדוייק, וזמין כשאת מדוות לנו – עד שהתעייפת.

- אחרת.

הידע שלך והזיכרון שטח הספורט מאז ועד עתה הממו אותנו... עמדנו לידך נבוכים מחוסר ידע, וקטני אמונה שאולי אי פעם גם אנו נדע כמוך, ידענו שלא.

- אחרת.

שמענו אותך אומרת כל צהריים 'בתאבון' וגם 'להתראות' ושוב את רצה למשימה הבאה.

חיים מלאים היו לך עדה – אחרת.

מלאים בקריאה, בליקוט, באיסוף מידע, במעורבות ובהתעניינות.

אימוץ נכון ואמיתי קיבלת מברוריה ובני ביתה והיית להם כבת בית. מאושרת.

אהבת אחות אדירה ידעת כל חייך – כל שבוע, כל חג ואת נראית שמחה וטוב לך כך. איזו אחות לך!

רבקה'לה – שתבדל לחיים ארוכים וטובים.

תחסרי לנו בנוף של אשדות. תחסרי לילדים, לנוער, לצעירים, למבוגרים, לכולנו. גם זאת אולי נחמה.

תחסרי ברחובות הצבעים במחסן, במועדון הזמר של עמק הירדן, ברחוב חלוקת הדואר והעיתונים, מאחורי הדלתות.

במאגר המידע האדיר שבך –

ברצון האדיר שהיה בך – לחיות. לנצח.

ניצחת עדה. היו לך חיים חזקים.

- אחרת.

וביום כיפור – בשקט, בשקט, בדרך אחרת, שאיש לא ישמע – פסקה נשימתך

– ופעם ראשונה סוכות בלי עדה. עלון ראשון בלי עדה שמחלקת.

- עדה. אחרת – נהדרת!

אהבתי אותך – אחרת. עדה.

שרה'ה שרון

נ.ב. שימי לב, עדה, כמה אנשים באו לחלוק לך כבוד אחרון. בגלל שהיית –

אחרת.

יהי זכרך ברוך לעולמי עד.